

Î N C H E I E R E

27 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță, Galina Stratulat

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarate de către administratorul în oficiu al Băncii „Guinea” Societate pe Acțiuni, în proces de lichidare, Silvia Marcu,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Banca „Guinea” Societate pe Acțiuni, în proces de lichidare împotriva lui Alexandr Bilic cu privire la repunerea în termen și încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Banca „Guinea” Societate pe Acțiuni, în proces de lichidare și menținută hotărîrea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 24 martie 2015

c o n s t a t ă

La 12 septembrie 2014, Banca „Guinea” SA în proces de lichidare a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandr Bilic și Dmitrii Bilic cu privire la repunerea în termen, încasarea datoriei.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, în conformitate cu contractul de credit nr. 242-2 din 14 noiembrie 1997, cet. Simon Bilic a primit de la Banca „Guinea” SA credit în sumă de 212 300 lei pe un termen de 24 luni, cu rata dobînzii de 12 % anuale.

În perioada 14 noiembrie 1997 – 26 februarie 1999 s-a calculat dobînda în sumă de 46 706 lei.

Menționează că Simon Bilic a achitat parțial creditul în sumă de 938,6 lei și dobînda în sumă de 9 129 lei.

La situația din 26 februarie 1999 datoriile restante ale lui Simon Bilic față de Banca „Guinea” SA constituia suma de 248 938,94 lei, inclusiv creditul în suma de 211 361,94 lei și restanța pentru dobîndă în sumă de 37 577,00 lei.

Mai indică că la 17 iunie 1999 Banca Națională a Moldovei a retras Autorizația de la Banca „Guinea” SA, iar organele de urmărire penală au intentat dosare penale împotriva fostei conduceri a Băncii „Guinea” SA și au ridicat de la bancă dosarele de creditare, inclusiv și cu Simon Bilic, care au fost anexate la dosarul penal, astfel banca a fost în imposibilitate de a-se adresa în ordine civilă în judecată, deoarece a fost recunoscută ca parte civilă în dosarul penal și paguba urma să fie încasată de la Serghei Verbițchii în cadrul dosarului penal.

Menționează reclamantul că, prin sentința Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 25 aprilie 2008, episodul cu Simon Bilic a fost exclus din învinuirea lui Serghei Verbițchii. Sentința dată a fost contestată, iar la 25 mai 2010 Curtea Supremă de Justiție a remis dosarul la rejudecare Curții de Apel Chișinău și prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2012 a fost respins apelul băncii, adică a fost reconfirmată excluderea episodului cu Simon Bilic din învinuirea lui Serghei Verbițchii, iar băncii i s-a recomandat să se adreseze în instanța de judecată cu o acțiune civilă către Simon Bilic.

Invocă reclamantul că dosarul penal a fost restituit Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău la 20 mai 2012, iar după eliberarea de către cancelaria Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău a copiilor autentificate din dosarul penal, Banca „Guinea” SA la 16 iunie 2012 s-a adresat cu acțiune în instanța de judecată, însă prin încheierea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 22 iunie 2012 cererea a fost restituită din motivul, că banca nu s-a adresat în prealabil către Simon Bilic.

La 11 iulie 2012 banca s-a adresat cu o cerere prealabilă, care a fost restituită din motivul, că Simon Bilic a decedat.

La 17 iulie 2012 banca repetat s-a adresat cu aceeași cerere, la care a anexat un demers cu rugămintea de-a fi adresată o interpelare la Ministerul Justiției RM, pentru a afla date despre succesorii lui Simon Bilic, însă prin încheierea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 27 iulie 2012 repetat a fost restituită cererea fără examinare, iar prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2012 recursul băncii la încheierea de restituire a fost respins.

Mai indică reclamantul că s-a adresat Ministerului Justiției RM cu cerere pentru a fi eliberată informația despre succesorii lui Simon Bilic, însă s-a refuzat eliberarea informației date ca fiind confidențială.

Ulterior, banca a depus acțiune în instanță privind accesul la informație, care prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17 februarie 2014 a fost admisă, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2014 a fost menținută hotărîrea primei instanțe.

Urmare a adresării la Ministerul Justiției RM cu cereri de executare a hotărîrii, la 04 iulie 2014 banca a fost informată, că dosarul succesoral al lui Simon Bilic a fost deschis de Notarul Public, Vera Filimon.

La 05 august 2014, Notarul Public Vera Filimon a eliberat băncii informația despre succesorii lui Simon Bilic.

Solicită reclamantul repunerea în termen a cererii de chemare în judecată și încasarea de la Alexandr Bilic, Dmitrii Bilic a datoriei în mărime de 248 938,94 lei.

La 21 octombrie 2014 Banca „Guinea” SA în proces de lichidare a depus cerere de concretizare a pretențiilor, solicitînd repunerea cererii în termen, încasarea sumei de 248 938,94 lei de la Alexandr Bilic.

Prin hotărîrea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 24 martie 2015, s-a admis acțiunea parțial, s-a repus în termen acțiunea, iar în rest acțiunea s-a respins.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, la 27 martie 2015, Banca „Guinea” SA în proces de lichidare a declarat apel, solicitînd admiterea apelului, casarea hotărîrii Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 24 martie 2015 în partea respingerii pretenției privind încasarea datoriei și pronunțarea unei noi hotărîri, în această parte de încasare de la Alexandr Bilic în beneficiul Băncii „Guinea” SA a sumei de 248 938,94 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2015, s-a respins apelul declarat de Banca „Guinea” SA în proces de lichidare și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 24 martie 2015.

La 08 octombrie 2015, administratorul în oficiu la Banca „Guinea” SA, în proces de lichidare, Silvia Marcu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului administratorul în oficiu la Banca „Guinea” SA, în proces de lichidare, Silvia Marcu și-a expus dezacordul cu soluția instanței de apel, expunîndu-se prin reiterarea în fapt a litigiului.

Examinînd temeiurile recursului declarat de către administratorul în oficiu la Banca „Guinea” SA, în proces de lichidare, Silvia Marcu în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 CPC, alin. (2), (3) și (4), se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului. Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată. Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către administratorul în oficiu la Banca „Guinea” SA, în proces de lichidare, Silvia Marcu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se axează asupra fondului cauzei, referindu-se la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, invocarea de către recurentă a faptului că instanța de apel a interpretat și aplicat eronat normele de drept material și procedural la judecarea pricinii este pur declarativă, doar pentru a se încadra în temeiurile declarării recursului.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței degajate de CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell contra Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursurilor invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către administratorul în oficiu la Banca „Guinea” SA, în proces de lichidare, Silvia Marcu ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către administratorul în oficiu al Băncii „Guinea” Societate pe Acțiuni, în proces de lichidare, Silvia Marcu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Galina Stratulat